

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

HANUS SAMRÓ

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

PISA fekk meg at far upp í politikk

HANUS SAMRÓ ER ÓGVULIGA NÓGV **FRAMMI** FYRI TÍÐINA, TÍ IKKI **BERT** ER HANN **NÝVALDUR LØGTINGSMAÐUR**, HANN ER EISINI **NÝKLÆKTUR RITHØVUNDUM**. HANN ELSKAR **SUSHI**, OG FER AT ARBEIÐA VIÐ **SKÚLAMÁLUM** Á TINGI

Hvussu tíðliga fekst tú áhuga fyrir politikki?

Árstalið minnst eg ikki heilt, men tað byrjaði, tá eg fór at lesa búskap og handil í 2004. Rættiligan áhuga fyrir føroyskum politikki fekk eg í 2007, tá fyrsta PISA-kanningin varð avdúkað.

Nær tók tú avgerð um at fara upp í politikk?

Tað var sama árið. PISA-kanningin visti, at føroyingar vóru nakrir sibbar og lærararnir kundu ikki brúkast. Eg havi gingið í fólkskúla í Føroyum og í framhaldsdeild í Hollandi. Eg visti, at hetta passaði ikki, og eg skrivaði tá eitt lesarabrev, ið nevndist »It's not all Gloom and Doom«, og tá tók eg avgerð um at stilla upp til komandi løgtingsval.

Kom tað óvart á teg, at tú var valdur á Ting?

Eg havi arbeitt fram ímóti hesum síðani 2007, men eg visti, at skuldi tað lukkast, skuldi alt ganga upp í eina hægri eind. Og tað gjørdi tað, tíbetur.

Hvat fer tú serliga at arbeiða fyrir á Tingi?

Skúlamál var tað, sum eg legði dent á í valstríðnum, og tað verður eisini tað fyrst og fremst, sum eg fari at leggja meg eftir í Løgtinginum.

Hvat er tín lívrættur?
Sushi.

Hevur tú áhuga fyrir ítrótti?

Eg havi ógvuliga stóran áhuga fyrir ítrótti, og serliga fyrir fót bólti og Manchester United. Eg fái ikki iðka ítrótt sjálvur, men Manchester United fyllir nógv í gerandisdegnum.

Hvørji eru fremstu frítíðar áhugamálini?

At hyggja eftir Manchester United, at skriva og at lesa.

Ber til at kombinera skúlagongd og løgtingsarbeiði?

Í mínum føri lesi eg stjórnmálafrøði, so tað er politikkur dag og dagliga, so eg realiseri bara teoriina í praksis.

Hvørjum hyggur tú eftir í sjónvarpinum?

Manchester United, enskum fót bólti og Champions League. Annars ikki nakað serligt.

Hvønn tónleik lurtar tú eftir?

Tað er eitt sindur blandað, men mær dæmar væl Kanye West og Teit Lassen.

Hvør bók liggur á náttborðinum?
1984 hjá George Orwell.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Kassalotto

Vita tit, at hvør kassakvittan, at hvørt kontuavrit, hvør rokning er ein lottoseðil?

Nei, ha?

Jú, siggja tit, fyrir at gera dapra gerandisdagin hjá okkum trúgvu og góðtrúnu viðskiftafólkum spennandi og eitt lítið sindur eksotiskan í øllum sortanum hava bankin og handlarnir javnan smáar kappingar til okkara.

Spælið við og fáid pengar aftur.

Kappingarnar eru rættliga einfaldar. Vit skulu finna ein feil í kontuavritinum ella í kassakvittanini.

Vinningurin er tað, sum vit annars høvdu mist, um vit ikki leitaðu eftir feilinum og funnu hann.

Ikki er vinningur hvørja ferð, men tó oftari enn í øðrum kappingum.

Munurin er tó tann, at peningastovnar ella handlar ella øll onnur, sum vit hava peningaligt samskipti við, hava ongantíð boðað frá hesari kappingini. Men tað geri eg so nú. Nógvir pengar eru at vinna eftir einum ári.

Handlar hava til dømis altíð tilboð. Tey koma tvær ferðir um vikuna, tveit av trimum postadøgum, í hvønn postkassa og tey eru skrivað undir vørunum á handilshillunum. Eingin, sum veit, at tvey pluss tvey eru fimm, veit ikki um tilboðini. Einginuttan kassin. Kassin fær ikki altíð at vita, at í dag er hendan ella handan neyðsynjarvøran, so sum fimm pottar av litaðum sukurvatni, er upp á tilboð.

Og her kemur so kappingin. Tú keypir og rindar fyrir vørunar. Fær ella biður um kassakvittanina, lesur hana gjølla, minst til handskearnar, tí slíkir strimlar eru eitraðir fyrir at ræða kundarnar, so teir ikki vilja hava hann, tú lesur kassakvittanina og bingo: eingin avsláttur fyrir vøruna, sum er tilboð, tilboð, tilboð rópt út um allar geilar.

Har vóru so tær krónurnar.

Tað sama ómaksgjaldið hjá bankanum, sum hann tók av einasta undantakinum, sum sleppur undan ómaksgjaldi.

Har vóru nakrar krónur afturat. Vónandi krevur bankin ikki ómaksgjald fyrir at flyta tær aftur á kontuna.

Eingin onnur kapping ella veding ella skaving geva so ofta vinning sum hendan, eg júst eri komin við. Ikki so nógv hvørja ferð, men samanlagt um árið ikki so lítið.

Og peningastovnarnir og handlarnir fegnast sjálvandi eisini, tí teir siga altíð, at teir ræðast ikki kapping, tí kapping er sunn.

Men tað ræður sjálvandi um at vera árvakin og studera gjølla kontuavrit, kassakvittanir og rokningar.

Ikki minst ræður um at vera árvakin, tá eitt nú ferðaseðlar skulu keypast á netinum. Teldan spyr á ein slíkan hátt, at tú, ansar tú ikki beista væl eftir, keypir okkurt, sum tú als ikki ætlaði et keypa.

So sum avlýsingartrygging. Teldan spyr ikki bart út, um tú vilt hava eina slíka, ja ella nei. Hon spyr, um tú vilt halda fram at bileggja ferðaseðilinuttan at tekna eina avlýsingartrygging. Eina trygging, sum tú ikki hevur brúk fyrir og ivaleyst einki er verd, skuldi tú fingið brúk fyrir henni.

Hetta er sálarfrøði á fyrsta stigi. Tú svarar nei, tí tú vilt ikki hava hesa trygging, men tað var nettupp ikki tað, teldan spurdi um. Hon spurdi, um tú vildi fara til næsta stiguttan at tekna avlýsingartrygging, so rætta svarið er sjálvandi ja.

Slíkar fellur eru allastaðni. Endamálið er eittans, tað er at lumpa fólk.

Júst hetta ger lívið so spennandi, alla tíðina at vera á varðhaldi, alert. Frálíkur heila-fimleikur.

Kundi eisini verið eitt frálíkt telduspæl, og er tað ivaleyst. At keypa á netinum er eitt ótolandi spennandi telduspæl. Tað kostar nógv at tapa.

Vit kunnu ikki liva av at klippa hvørjum øðrum. Men vit kunnu liva av at snýta hvønn annan.